

Lion Park, Gauteng, štvrtok 6.marec 2014

Tentokrát som mal stráviť na juhu Afriky takmer dva týždne. Prvý týždeň v Johannesburgu. Býval som v hoteli Garden Court v Sandtone, ale tentoraz v tom druhom, bližšie k centru (corner Maud a West Street). Hotel mal výbornú kuchyňu (raňajky). Výhodná bola blízkosť Sandton Mall s Mandela Square, kam sa dalo dostať pešo za pár minút. Ale izba bola malá, nemal som si kde rozložiť svoj veľký kufor, a ani na moju žiadosť nemali stojan na batožinu. Prekladal som si kufor z postele na stoličku a naopak. V hoteli bol aj vonkajší bazén, ale žiaľ som ho ani raz nevyužil. Počasie v JHB bolo tentokrát veľmi nepriaznivé, skoro v kuse pršalo a teplota sa pohybovala okolo 20-22 stupňov, len počas občasných slnečných chvíľok vystúpala cez 25 stupňov. Aj sami domáci potvrdili, že takto dlhodobé daždivé počasie je dosť nezvyčajné, aj keď v JHB zvykne v zime dosť často pršať.

Navrhol som kolegovi Alexejovi, aby sme štvrtkové popoludnie strávili návštevou Lion Parku (<http://www.lion-park.com/>), známej atrakcie neďaleko Johannesburgu. Počasie sa v toto popoludnie trochu umúdrilo, aj vykuklo slnko. V hoteli sme si dohodli dopravu, o štvrtej sme vyrazili. Náš cieľ bol vzdialený cca 1 hod jazdy vzhľadom na hustú dopravu. Ešte sme požiadali vodiča (volal sa tuším Matrix), aby nám zastavil v jednej uličke v Sandtone, kde miestni predávali rôzne domorodé výrobky a niečo sme nakúpili. Cestou v krajine sme minuli jeden veľký miestny slum, ktoré tu volajú „shacks“. Položartom som sa spýtal vodiča, čo by sa stalo, keby som sa tam chcel ísť len tak prejsť. Povedal, že keby on išiel so mnou, tak by to lo OK, ale samému by mi to neodporúčal.

Foto: Nas sofer Matrix a predavacka v Lion Park-u

Foto: Stylove toalety

Foto: Zdanlivo v klude...

Po príchode do parku sme mali cca 1 hodinu voľna pred najbližšou „game drive“. Využili sme ho na prehliadku vstupného areálu, kde boli výbehy s mladými levmi („cubs“), ďalej hyeny, surikaty, zebry, antilopy, žirafy. Veľmi atraktívny je vstup do ohrady s mladými levmi, možnosť dotýkať sa ich, vyfotiť sa, natočiť video. Ja som nedával pozor na inštrukcie a tak som hladil leva po hlave, čo som nemal. Hneď ma na to upozornili dozorcovia. Aj ten lev sa tak čudne oháňal po mojej ruke...

Foto: Surikata v strehu

Potom začala samotná jazda za veľkými levmi. Počuli sme hlboký rev z nevelkej vzdialenosti. Už sa stmievalo, tak sprievodca používal veľkú baterku na osvetlenie vybraných miest. Najprv sme zahliadli dvojicu gepardov (cheetah) ako sa pomaly pohybovali v teréne. Potom sme sa zastavili pri skupine psov hyenovitých („wild dog“). Ako sme sa dozvedeli, je to veľmi nebezpečné zviera, ktorého stisk čeluste je silnejší ako u leva a pretože ho nevie kontrolovať, každé zahryznutie je vedené s plnou silou. Sprievodca nás upozornil, že aj keď vyzerajú pokojne a lenivo, stačí aby sme vystúpili z auta a je za pár minút po nás, ostanú z nás len kosti. Tieto zvieratá lovia v svorke tak, že vyhladnutú obeť izolujú a obklúčia. Potom sa na ňu vrhnú, ale nezabijú ju (ako napr. lev alebo gepard najprv prehryznú obeť krk), ale trhajú z nej kusy mäsa v podstate zaživa. Kdeže sú všetky romantické predstavy o prírode a zvieratkách....

Foto: Wild Dogs

Foto: Hostina

Potom sme narazili na levy. Najprv obrovského samca „white lion“ a potom aj skupinu samíc. Práve sa im strážcovia chystali pohodiť „snack“, čo boli celé kravské nohy so stehnom. Tak sme mali možnosť sledovať, fotografovať a natáčať leviu hostinu. Samec jedol sám, samice spolu v skupine.

Foto: White Lion

Cela jazda trvala asi hodinu. Po jej skončení, už za úplnej tmy, sme vyrazili na cestu do hotela, kam sme dorazili v poriadku.

Foto: So sprievodcom z nocej jazdy

© Text: Róbert Nádaskay, Foto: Róbert Nádaskay

www.thk.sk, 2014